

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa Wojewodzie [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 listopada 2013 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 lutego 2012 r.,

1) oddała zażalenie,

**2) zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego,**

**3) zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
na rzecz radcy prawnego L. O. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt)
zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem
zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 10 lutego 2012 r. oddalił apelację S. K. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 września 2011 r., oddalającego jego powództwo przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]. Ponadto w punkcie II tego wyroku zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Powód wniósł zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Apelacyjnego. Zarzucił w nim niezastosowanie przez Sąd Apelacyjny art. 102 k.p.c., pozwalającego w wypadkach szczególnie uzasadnionych na nieobciążenie strony przegrywającej kosztami procesu lub na częściowe tylko obciążenie jej kosztami procesu.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o odrzucenie zażalenia ze względu na nieprawidłowe przywrócenie powodowi terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem lub o oddalenie zażalenia ze względu na brak podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podważenie zasadności przywrócenia terminu w ramach badania dopuszczalności zażalenia może nastąpić tylko wtedy, gdy istnieje ku temu jednoznaczna podstawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 25 sierpnia 1999 r., III CKN 695/99; 23 marca 2007 r., V CZ 16/07; 12 marca 2009 r., V CZ 7/09; 24 czerwca 2010 r., IV CZ 32/10; 19 grudnia 2012 r., II CZ 146/12). W niniejszej sprawie takiej podstawy nie ma. Uwzględniając ilość oraz treść pism powoda do Sądu Apelacyjnego, sporządzanych osobiście, jak też kilkakrotne odrzucanie przez Sąd Apelacyjny jego wniosków o doręczenie wraz z uzasadnieniem odpisu wyroku zawierającego zaskarżone postanowienie oraz stan zdrowia powoda, przyjęcie przez Sąd Apelacyjny, że wolą powoda było zgłoszenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wraz z uzasadnieniem odpisu wyroku zawierającego zaskarżone postanowienie, nie było oczywiście bezpodstawne.

W sprawie miał zastosowanie art. 394¹ pkt 2 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 3 maja 2012 r., dopuszczający zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Według utrwalonego poglądu w orzecznictwie Sądu Najwyższego, oparta na kryterium słusznościowym ocena sądu, dotycząca istnienia wypadku szczególnie uzasadnionego w rozumieniu art. 102 k.p.c. należy do sfery uznania sądu. W związku z tym zakwestionowanie tej oceny może nastąpić jedynie wyjątkowo, w razie podjęcia przez sąd rozstrzygnięcia oczywiście niemieszczącego się w granicach przyznanej mu swobody decyzji przez art. 102 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego: z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07). W sprawie do tak rozumianego naruszenia art. 102 k.p.c. nie doszło. Powód, mimo znajdowania się w trudnej sytuacji majątkowej, powinien był liczyć się, podejmując decyzję o wniesieniu apelacji, z możliwymi konsekwencjami, także jeśli chodzi o obowiązek zapłaty kosztów procesu poniesionych przez stronę przeciwną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2011 r., V CZ 24/11 i 5 października 2011 r., IV CZ 48/11).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie powoda; podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego stanowił art. 98 w związku z art. 108 § 1, art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 2 pkt 2 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.), a o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu § 15 i 16 w związku z § 12 ust. 2 pkt 2, § 6 pkt 3 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).

